

Barátság születik

D1

Szókétyák

JÓKEDVŰ – VIDÁM – DERŰS – VÍG

KEDVES – BARÁTSÁGOS – UDVARIAS

SZORGALMAS – BUZGÓ – IGYEKVŐ – SERÉNY

SZÓTLAN – HALLGATAG – CSENDES – KEVÉS BESZÉDŰ

SZOMORÚ – BÁNATOS – KOMOR – LEVERT

D2

Szerepkártyák

SZÓVIVŐ

FELADATMESTER

IDŐFELELŐS

IDŐFELELŐS

D3

Sivók Irén: Barátfülek

(RÉSZLET)

Amióta Bebe iskolába járt, valahogy még magányosabbnak érezte magát. Az iskolaudvar olyan nagy. És az a rengeteg idegen gyerek, mind futkos, lökdösődik! Ő legtöbbször a tornaterem bejáratához közeli beszögellésben szokott meghúzódni, amíg tart a szünet. Itt jó kemény a föld. Egy hegyes fadarabbal bármit lehet rárajzolni. Bebe rajzolt is minden szünetben. Aztán ha valaki arra járt, gyorsan eltörölte a művet a cipője talpával. (...) Bebe sohasem volt különösebben vidám, vagy legalábbis nem látszott annak. Amolyan vézna kis gyerekmber vad és szomorú szemmel, összehúzott szemöldökkel. „Magának való a gyerek” – mondta Rézi tánti. (...) „Ne szekírozzátok, hagyni kell!” Pedig nem akart ő magányos lenni, csak valahogy nem találta a helyét. A többiek nem értették meg. Nem látták, hogy szeretne ő is velük játszani. Nem látták, de hogyan is láthatták volna? Bebe legtöbbször kezét a háta mögött összekulcsolva, leszegett fejjel járt, és várta, hogy észrevegyék. Az utcában lakó fiúk, meg azok, akik a térre járnak focizni, mind nagyobbak, erősebbek nála. (...) Ha néhanapján mégis beállhatott a csapatba – mert hiányzott valaki –, bizony, hamar kitelt az ideje. „Ügyetlen! Elrontod a játékot!” – kiabálták a többiek, és ha jött egy másik fiú, őt azonnal lecserélték. Pedig benne akkora, de akkora akarás volt! (...) Fájt neki ez a jókedv, mert számára távoli és elérhetetlen volt, menthetetlenül kimaradt belőle. És amíg az iskolatáska fémcsatjával végigsúrolta az összes házfalat a Napsugár utcában, Bebe már a közelgő szünidőre gondolt. Nemsoká, ha itt lesz végre a vakáció, nevet majd ő is. (...)

Balatonvilágosan az egész település életét felforgatta a hír, hogy a Rózsaligettel szemközti házba új lakók költöztek: dr. Gergely Bertalanék. Persze – itteni szokás szerint – ennek a háznak is járt egy külön név. „VÁR-LAK” – ez volt olvasható a tornác fölötti háromszögben. (...) Bebe meg is bámulta mindennap. Szerette ezt a házat meg a feliratot. Úgy érezte, a „várlak” neki szól, szinte őt hívogatja. Nem csoda hát, hogy szinte elsőként figyelt fel az új lakók érkezésére. (...) Bebe minden alkalmat kihasználta, hogy elhaladhasson Bertalanék háza előtt, és besandíthasson a kovácsoltvas kerítés mögé. Ott a kertben ugyanis egy olyan magakorabeli szőke fiúcska rohanguált reggeltől estig. Karját oldalt széttárva, hangos berregéssel futott körbe a kerti utakon, fáradhatatlanul. (...) Már egy hete tartott ez így. Bebe – hite szerint észrevétlen – figyelte a száguldozót, mikor a szőke repülőgép hirtelen megszólalt: – Nem jössz játszani? – kérdezte landolás közben. – Hogy hívnak? – hangzott az újabb kérdés a kertből. Bebe meglepetésében egy szót sem tudott kinyögni. Alig hitte, hogy valóban neki szólnak a kérdések. – Én Gergely Sebestyén vagyok. Vagyis Sebi. Na jössz? Ettől a naptól kezdve Bebének barátja volt. Igazi barátja. Kora reggeltől késő délutánig minden idejüket együtt töltötték. Miközben megvitatták az élet fő kérdéseit, gyakran elsétáltak egészen az erdőig, ami ott kezdődött, ahol a villasor véget ért.

SIVÓK IRÉN *Barátfülek* című műve alapján. Móra Ferenc Könyvkiadó, Budapest, 2000.

D4

Feladatlap

A szöveg elolvasása után válaszolj a kérdésekre!

1. Kik a főbb szereplők?

---

2. Régebben voltak-e barátai Bebének? Miből következtetsz erre?

---

3. Jól érezte-e magát magányosan, vagy változtatni szeretett volna rajta? Honnan tudod?

---

4. Vajon miért alakult így a sorsa? Mit gondolsz, miért maradt mindig egyedül?

---

5. Hogyan sikerült barátot szereznie? Ki kezdeményezte az ismerkedést?

---

6. Mit gondolsz, mi történik Bebével és Sebivel ezután?

D5

Megoldókulcs a feladatlaphoz

Hasonlítsd össze a feladatlapon lévő válaszokat azokkal, amelyeket itt olvashatsz! Nem baj, ha másképpen fogalmaztad meg a választ, az a fontos, hogy a lényegét tartalmazza. Ha mégsem tudod megítélni, hogy jó-e a megoldásod, kérdezd meg valamelyik társadat, ha ő sem tudja eldönteni, fordulj a tanárodhoz!

1. Kik a főbb szereplők?
Bebe és Sebi
2. Régebben voltak-e barátai Bebének? Miből következtetsz erre?
Régebben sem voltak. Erre lehet következtetni abból, hogy iskolás kora óta még magányosabb lett. Idejét mindig egyedül töltötte.
3. Jól érezte-e magát magányosan, vagy változtatni szeretett volna rajta? Honnan tudod?
Nem érezte jól magát. Szomorú volt, vágyakozott a többiek közé. Fájt neki, hogy kimarad a többiek jókedvű időtöltéséből, hogy mindig kiállítják a focicsapatból. Álmodozott a nyári szünidőről, amelytől változást remélt.
4. Vajon miért alakult így a sorsa? Mit gondolsz, miért maradt mindig egyedül?
Valószínűleg a természete is kissé furcsa volt a többiek számára. Nem tudott kapcsolatot kezdeményezni. Nem tudta jól végezni azokat a tevékenységeket, amelyek a többiek számára fontosak voltak. Jobban érezte magát a saját világában.
5. Hogyan sikerült barátot szereznie? Ki kezdeményezte az ismerkedést?
A balatoni nyaraló közelébe új szomszédok költöztek, köztük egy szőke kisfiú. Bebe őt nézte napokig, de nem merte megszólítani. Végül Sebi kezdte az ismerkedést, s attól kezdve barátok lettek. Együtt töltötték az idejüket, beszélgettek, sétáltak.
6. Mit gondolsz, mi történik Bebével és Sebivel a jövőben?
Erre a kérdésre biztosan „jól” válaszoltál, hiszen a saját gondolataidat írtad le.

